

Sygnatura akt VI Ka 876/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **13 grudnia 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Mika

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale P. S. - pełnomocnika oskarżyciela publicznego – Straży Miejskiej w G.

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2016 r.

sprawy **S. H., syna J. i W.**

ur. (...) w C.

obwinionego z art. 63a§1 kw, art. 63a§1 kk i art. 495§1 pkt 1 kodeksu wyborczego

na skutek apelacji wniesionych przez obwinionego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 16 maja 2016 r. sygnatura akt III W 31/15

na mocy art. 104 § 1 pkt 7 kpw i art. 118 § 2 kpw

1. uchyla zaskarżony wyrok i na mocy art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw umarza postępowanie przeciwko S. H. o zarzucone mu wykroczenia z art. 63a§1 kw i art. 63a§1 kk w zw. z art. 495§1 pkt 1 kodeksu wyborczego z uwagi na przedawnienie karalności;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego T. Ż. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony obwinionego z urzędu w postępowaniu odwoławczym
3. kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 876/16

UZASADNIENIE

Obwiniony S. H. stanął pod zarzutem popełnienia dwóch wykroczeń polegających na tym, że:

1. w dniu 10 listopada 2014 roku około godziny 22:20 na ul. (...) oraz na skrzyżowaniu ul. (...) w G. umieszczał plakaty na słupach oświetlenia ulicznego z wizerunkiem P. H. bez zezwolenia, tj. wykroczenia z art. 63 a § 1 k.w.;
2. w okresie od 22 października 2014 roku do 14 listopada 2014 roku umieszczał plakaty oraz plakaty wyborcze bez zezwolenia na słupach oświetlenia ulicznego, na ogrodzeniach, na drzewach, na balustradzie wiaduktu kolejowego, na słupach trakcji telekomunikacyjnej, na budkach telefonicznych, na urządzeniach energetycznych i na skrzynkach telekomunikacyjnych, na wiatach przystankowych, na znakach drogowych na terenie miasta G., tj. wykroczenia z art. 63 a § 1 k.w. oraz art. 495 § 1 pkt 1 kodeksu wyborczego.

Wyrokiem z dnia 16 maja 2016 roku w sprawie o sygnaturze III W 31/15 Sąd Rejonowy w Gliwicach uznał obwinionego S. H. w miejsce zarzuconych mu wykroczeń za winnego tego, że w dniu 10 listopada 2014r. w G., na słupach oświetlenia ulicznego przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, bez zezwolenia umieszczał plakaty z wizerunkiem P. H., to jest winnego popełnienia wykroczenia z art. 63a § 1 k.w. - i za to na zasadzie art. 63a § 1 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 1.000 złotych. Na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i art. 119 k.p.w. w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, obejmujące zryczałtowane wydatki w kwocie 100,00 złotych oraz obciążył go opłatą w kwocie 100 złotych.

Apelacje od wyroku wywiedli: obwiniony oraz jego obrońca.

W swojej apelacji obwiniony zarzucił orzeczeniu:

1. rażąca obrazę przepisów procesowych, a to art. 42 § 3 k.p.k. w zw. z art. 16 § 1 k.p.w. oraz art. 39 k.p.w. w zw. z art. 170 § 1,2,3 i 4 k.p.k. oraz art. 171 § 1 k.p.k.;
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, polegający na błędnym przyjęciu, iż w rozpatrywanej sprawie istnieją wystarczające i nienasuwające żadnych wątpliwości dowody wskazujące na sprawstwo i winę obwinionego, podczas gdy prawidłowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi co całkowicie przeciwnego wniosku;
3. naruszenie przepisów art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki,

Stawiając powyższe zarzuty obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od zarzuconego czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Obrońca obwinionego w swojej apelacji zarzuciła orzeczeniu naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

1. art. 170 § 1 pkt 2 i 4 k.p.k. w zw. z art. 39 § 2 k.p.w. poprzez bezpodstawne oddalenie przez Sąd Rejonowy wniosków dowodowych obwinionego o przesłuchanie w charakterze świadków P. C., K. Z. i Z. M., które to wnioski przyczynić się mogły do ustalenia istotnych okoliczności, mających znaczenie przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy, a nadto dowody te były możliwe do przeprowadzenia;
2. art. 41 § 1 i 2 k.p.k. wz. z art. 16 § 1 k.p.w. poprzez nierozpoznanie wniosku obwinionego z dnia 9 maja 2016 roku o wyłączenie sędziego z uwagi na fakt, że wniosek o wyłączenie sędziego był już w sprawie rozpoznany oraz uznanie, że wniosek ten zmierza wyłącznie do przedłużenia postępowania, podczas gdy okoliczność wywołująca wątpliwość co do bezstronności sędziego ujawniła się dopiero w toku postępowania, już po złożeniu pierwszego wniosku o wyłączenie sędziego, a nadto inna okoliczność stanowiła podstawę tegoż wniosku.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy w całości do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Niezależnie od podniesionych w obu apelacjach zarzutów zaskarżony wyrok należało uchylić a postępowanie umorzyć wobec ziszczenia się na etapie postępowania odwoławczego negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia karalności zarzuconych obwinionemu wykroczeń z art. 63 a § 1 k.w. oraz z art. 63 a § 1 k.w. oraz art. 495 § 1 pkt 1 kodeksu wyborczego. Wskazane w przepisie art. 45 § 1 in fine k.w. liczone do daty popełnienia czynu terminy przedawnienia wynoszące 2 lata upłynęły w stosunku od obu zarzuconych obwinionemu wykroczeń odpowiednio w dniu 10 listopada 2016 roku i w dniu 14 listopada 2016 roku. Wobec zaistnienia wskazanej w art.

5 § 1 pkt 4 k.p.w. negatywnej przesłanki procesowej zgodnie z art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. zaskarżony wyrok należało uchylić niezależnie od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów i wpływu uchybienia na treść orzeczenia. Z tego też powodu zbędne staje się odnoszenie się do podniesionych w apelacjach zarzutów. Mając jednak na uwadze, że w przypadku istnienia podstaw dla zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienia obwinionego prymat należałoby dać w takiej sytuacji dalej idącej przesłance procesowej i zaskarżony wyrok zmienić poprzez uniewinnienie obwinionego, wypada jedynie wskazać, że w sprawie przeprowadzono dowody obciążające obwinionego i wskazujące na zrealizowanie przez niego znamion przypisanego zaskarżonym wyrokiem wykroczenia. Dowody obciążające, zwłaszcza zeznania przesłuchanych świadków nie znoszą cech, które w sposób oczywisty wskazywałyby na ich niewiarygodność. Już z tego powodu uznać należy, że brak jest podstaw dla dokonania wskazanej zmiany wyroku polegającej na uniewinnieniu obwinionego.

Wobec umorzenia postępowania zgodnie z art. 118 § 2 k.w. kosztami postępowania w sprawie należało obciążyć Skarb Państwa.